

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

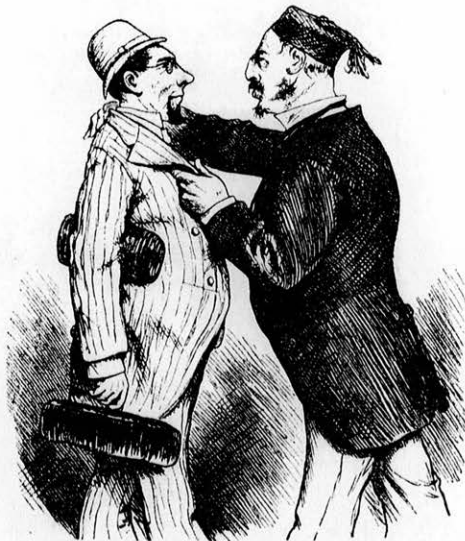
Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

ÉLELMESSÉG.

- Fiam Lipót! Memmit kherestél két év alatt a mesterednél?
- Száz forintot.
- No akkor menj a magad kezére, hagyd el az atyai házat és próbálj kseftelni.
- Hát te tátele mennyit adsz még hozzá?
- Thodod fiam, én minden évben akarok neked valamit adni. így most az áldásomat kapod s egy év mulván kapsz tiz forintot.
- Adj inkább most tiz forintot és öt év mulván áldást.

Jó tanács.

Azt mondják az orvosok, hogy
A jövő tavaszra,
Francia bacillusokból
Érkezik egy massa.

Fuccs neked hát kiállítás,
Lóverseny és bálók,
Nem virrad fel jövő évben
Sehogyan se rátok.

Marad minden úgy a mint volt,
Csendes nyugalomban;
Nehogy a vész megteremjen
Szemétben és lomban.

Az, hogy el lesz tiltva minden
Biztosra vehetjük,
Ámde azért a bacillust
Könnyen megehetjük.

Mert a míg a tilalomtól
Nem mozdul keresztény,
A sakterhad nem törődik
Sehogy sem a vesztén.

Mozogni fog ide-oda
Uzsora s váltóval,
Álljon bár a háza előtt,
A bacillusz tóval.

Már pedig a magyar ember
Jobban féli emezt;
Saktert a sok bacillusznál
Örömeztobb meneszt.

Ezt kellene eltitani,
Nem a kiállítást,
Jobb előintézkedést ma
Nem tehetnék itt mást.

Nyugalom kell a magyarnak
Ne zaklassa senki;
Magát akkor minden bajból
Könnyebben kimentí

Doktorok! Kik össze ültök
A tanácskozáásra;
Legbiztosb óvszerül ne is
Gondoljatok másra.

A Kongó konferenciából.

Sztanley: Tudják-e uraim, mi az a kongó? Képesek-e átérteni mindazt a veszedelmet, a melyet e szó kongó magában rejt? És kitalálták-e már, hogy mért nevezik Afrika belsejét, a hová a szegény elzüllött európaiakat kiakarják telepíteni Kongó államnak? Ha nem, hát megmagyarázom. A kongó ere detileg magyar sző és alkalmazták a zsebre, nemkülönb az emberi fejre, mikor kong az ürességtől. Kongó államba csakis üres zsebű és fejű egyéneket lehet betelepíteni, mert ott a hordók helyett ezek konganak. Mivel pedig ez államnak már maga a neve is magyar, annál fogva legnagyobb kilátásuk lehet azon magyar böles államférfiaknak ide telepedni, a kik a nagy adó és uszorával tönkre tétették a néppel együtt önmön magukat. Azért is Németország legokosabban tenné, ha Kongó államot mielőtt megszállaná, elcserezné Boszniaért, a hol már különben is diszlik a német kultusz.

A portugall megbizott. Hohó! Azt nem engedjük. Kongó állam részben a mienk. A mennyiben a kapuját mi őrizzük, és így csakis a mi engedelünkkel telepedhetik le ott bármely más nemzet. Hogy pedig nekünk ősi jogunk van Kongó állam bejáratához, az kitűnik már abból is, hogy minket portugalloknak hívnak. Mert kérem szépen, a portu annyit tesz, mint porta, a' gallus pedig kakas és így Kongó állam bejáratánál csakis mi kukorikolhatunk.

Biszmárk: Ugyan kérem nem valamely budapesti zsidó országgyűlési képviselőtől tanulta ezt a filozofiát?

A váczi bulevardon.

— Oraim! és hülgyeim! ebben a náthás világban vedjenek ulesű zsebkendőűt. A melyiken nincs semmi az tiz krajezár, a melyiken meg látnak valamit, az üt krajezárral drágább.

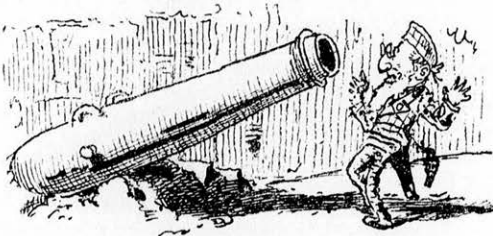
Gordon tábornok menekülése.

Khartum erős falai közt
Védte magát Gordon,
Bár övezte arabokból
Vastagon a kordon

Egyszer aztán, hogy ki kelle
Törnie a várból,
Hadserege a bőrével
Illendőn beszámol.

Fut egyedül ide oda
Hova meneküljön?
Nehogy a kegyetlen Mahdi
Kezébe kerüljön.

Meglát egy vén rozsdás ágyut
Bele néz a csőbe
— Ha bele mék, innét könnyen
— Ki lehetek löve!

— Ne búsuljon Herr von Gordon.
Szól egy hang belőle,
— Fél éve már, hogy a laktórt
— Én fizetem tő'e.

-- Lakásod és hangod után
— Itélve úgy látom,
— Európából csöppentett
— Jordán vagy barátom.

— Igen én a Futakóbi
— Vagyok Budapestről
— Mint a csiga biga, úgy mék
— Haza mindenestől.

Igy szegődött hozzá Gordon,
És csodák csodája!
Futakóbi Gordon pasát
Haza gurgulyázta.

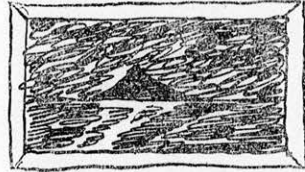
Krausz Lajos Podmaniczkyhoz.

Érdemes báró! Miután az operaházban úgy látszik, hogy sem gőzzel sem vízzel boldogulni nem lehet, kövesse az én példámat és kísértse meg pálinkával.

A költségvetéshez.

Az országgyűlés jordánjai követelik a közgazdasági minisztertől, hogy jövő évi költség-előirányzatában méltányolja egy kissé a zsidók követelményeit is, és ne csak drága lovakat vásároljon, hanem bizonyos összeget szavazzasson meg az extra kóser fokhagyma termelésre és a poloska tenyésztésre is, különösen az utóbbinál a faj nemesítése céljából hozasson Orosz, vagy Lengyelországból egypár himet, mert a budapestiek még nem egészen telivérek.

A MŰCSARNOKBÓL.

Festők a sugáraton beleszedülven a zsidótem-pókba, ugyancsak kitétek magukért, ime van szerencsénk a legjobban sikerült öt remekművet hű másolatban bemutatni: a 12 számú a tősgyökeres magyar alföldi menyasszony, a ki egészen Blaháné kosztűmben van süvegcukoridomú pruszlikban; a 13. számú egy elsőb rendű magyar hivatalnok, a koplalás kissé meglátszik rajta A 14. számú kép Ligety remek tájképe, ábrázolva Gödöllőt és vidékét. A 15. és 16. számú képek pedig Feszty Árpád ecete alól kerülven ki, élethűn tünteti fel a katonai emelkedéseket Emitt még bedinter s amott már generális.

Vénasszonyok nyara.

Klempeleszné: Thájsz elment, a lányainkat elszedték s nekünk magunknak kell a kegyerünket kikeresni. De talán még jobb így!

Kóser-adomák.

— He djerekhek! Itt hozza a mámi a vacsorát; a khik khözületek nem khivánnak ma vacsoráni, azok khapnak thülem vacsoraváltságul két két phiczulát.

— Gyerekek mind a heten: én, én, én...

— Apa: (másnap a regelinél) Djehrekek! a a melyik khözületek az este khapott két phiczulát és vissza nem adja, az nem kap ma reggelit.

— Mi akarsz the lenni Khóbi, ha megnüdted magadat?

— Khatuna!

— Milyen katona?

— Huszár!

— Ez már szép! és miért épen huszár?

— Mert az khünyebben elszaladhat.

— Khérem olásan thiszthelt úr, szolgálhatok egy phipa duhánynyal?

— Köszönöm van nekem is.

— Ugy hát én khérek be'öle, mert nekem nincs.

— Számítsd ki nekem gyorsan Salamou, csak ugy fejből, hogyha valamely posztóból egy méterért kérnek 3 frt, 24 krt. mennyit fognál 9 méterért fizetni?

— 27 florint!

— Ohó! Hát a krajezárok?

— Khérem azokat lealkudnám.

Argus.

A kapitány jelölt jordán.

Ha különb kell, mint volt Lexi,
Ugy engem válasszatok.

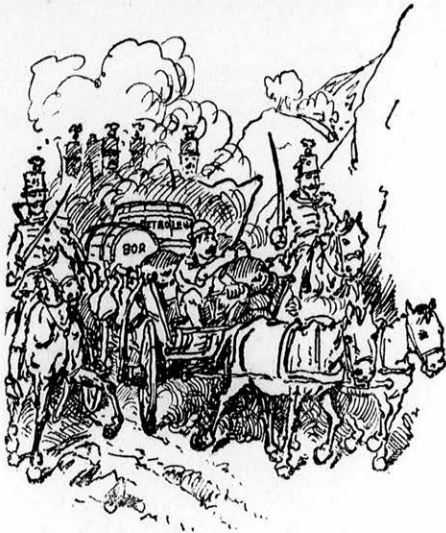
Minden törvényt kiszolgáltam
S hozzá még jordán vagyok.

Horváth Gyula semmi hozzám,
Tóth Gerő csak lájtinand,
S mindenkinél ssebben tudom
Mondani, hogy kissz die hand.

Már pedig ez elég arra,
Hogy kapitánnyá legyek,
Városunkat őrizvén, hogy
Be ne köpjék a legyek.

Posztkiszlikkel és Spangakkal
Ügyesebben bánok el,
A mit félték hogy, majd elvesz
Inkább magam lopom el.

Megtörtént.

Huszárok: Hová viszi kend ezeket a szentendrei választási bünjeleket?

Fuvaros: Dejszen, azok bajosan férnek fel egy tuczat szekerre!

Clovis Hugues asszony.

Párisban egy csinos asszony
Erényével nem bírtak,
Nem törődött a világgal
Rőla akár mit írtak.

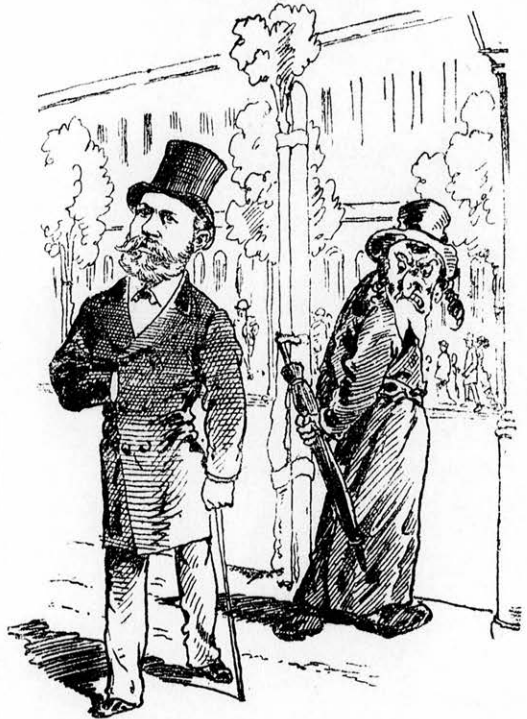
Jött egy jordán, s szóla így:
Enyém lesz e fejkötős,
Rágalmakkal a nő szívé
Mindenkor megejthetős,

Ámde alig szólt néhányat
Már is a torkára forrt,

Csókok helyett élveznie
Kelltetett a puskaport.

Hölgyek! Kiket rágalmazva
Csálnak lépve férfiak,
Ne hulljatok az érényfáról
Oly könnyen le, mint a makk.

Istóczy és Mezei.

Mezei: Mégis csak népszerűbb ember vagyok én mint te, mert engem még a magyar menyecskék is örömet üdvözölnek.

Istóczy: Hogyne! Mikor azt hiszik, hogy te vagy a handlé.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Hallotta-e, hogy a jövő évi iparkiallítás alkalmával a mi phézügyminiszterünk a graf Szopáry is fog valamit khiállítani?

Pinkelesz: Ugyan mit állíthatna az ki?

Jajtelesz: Nü! Hát nem állíthat-e ki mások elrettentő példájára egypár adóvégrehajtot?

Siszhülver Náci oraság vadaskalandjai.

— Mit hozol már megint a khezdedben the osszony?

— Egy level.

— Ógy látom hivatalos Jún a szolgabirótól. Lássuk mit ir benne?

„Nagyságos ur!

Legyen szives, ha lehet még ma a köz li Betekints csárdába egy kis rókadászatra megjelenni. Biztositom, hogy lesz róka elég!”

— Csak nem mégysz el?

— Már mért ne mennek?

— Megtalál az a róka csufolni. Majd megint keresztül harap a nadrágodon.

— Megint a nadrágomat félted?

— Mikor ott vagy legkönnyebben sérthető.

— De lásd milyen jó lesz, ha a nyulbőrök mellé hozok néhány róka búrt is! Mily fain bonda kherül ki mindjárt a számodra.

— No, nem bánom. De aztán hozzál bizonyosan rókát, ne ugy mint a mulkor medvét.

Siszhülver fogatott és hajtattott egyenesen a Betekints csárdába. Ott nagy sürgés forgást talált. Pulykákat kopaszítottak, hordókat csapoltak s a zene szólt Bent a csárda nagy termében vidám vadasztársaság uulatott, élükön a szolgabiróval, a ki a neve napját ünnepelte.

Mandanom se kell, hogy Siszhülver czimborát nagyon szivesen látták. Leültették mindjárt a szolgál-

bíró mellé, adtak neki enni, inni és soha se feledtek ki a barátságos kocczintgatásokból. Siszhülver nagyon jól találta magát, még tánczolt is a csárdásnéval. Néha néha felfordult vele a világ a sok borítaltól, de azután megint csak mulatott odább.

Este jött a tűzijáték. Békák puffogtak a földön, napok karikáztak a csárda udvarán és sustorgó rakéták szálltak fel a levegőbe. Egy ilyen rakéta eltévesztette az irányt, a helyett, hogy fölfelé szállt volna, vízszintes irányban kezdett repülni, még pedig egyenesen Siszhülver Náciznak.

Ez szaladásra vette a dolgot. A rakéta mindenütt utánna. Csakhamar utolérve, a szaladó két lába közé esüszott, úgy, hogy Siszhülverünk megbotolva, menten a földre volt kénytelen helyezkedni, maga alá szoritva az égő rakétát. Az pedig még mindég nem adta ki szufláját, hanem prüszkölt és tüsszögött úgy, mint egy vadparipa. Mire Siszhülver felbirt a földről tápáskodni, a nadrágjából jókora darab hiányzott. Kiegetsek a rakéta szikrái.

— Jaj mit csináljak? Meg ver a feleségem.

— Biz az jókora folytonosság hiány. Szólt vizsgálva Siszhülver szerencsétlenségét a szolgabiró. De azért majd s-gitünk rajta.

— Micsoda? Lehet rajta segíteni?

— Már hogy is ne. Hozatunk rá foltot és a csárdásné úgy meg reparálja akkorra, mire vége lesz a mulatságnak, hogy észre sem fogják venni odahaza.

— Ez nagyszerő! Itt van öt florén annak a lovas embernek, a ki a városból hoz foltnak valót. Maga a csárdás kapott lóra és sietett be a városba.

Siszhülver mulatott tovább s a mánor a melyet kiijesztett belőle a rakéta, megint meglehetősen ködbbe vonta az elméjét, de arra mégis ráemlékezett, hogy foltot kell tétetnie a nadrágjára.

— Vissza jött e már a csárdás? Kérdezé pár óra mulván.

— Igen visszajött. — Szólt a csárdásné.

— No hát hamar ide vele Foltozza be az ülkémét.

— Igen, de...

— Mit igen de? Semmi de, hanem csak lásson hozzá. Megfizetek érte.

— Mi baj van? — kérde sugva a szolgabiró a csárdásné.

— Nem kapott az uram foltnak valót.

— Nem kell szólni. Van-e az urának valami hányt vetett régi kalapja?

— Van.

— Menjen hozza el s az egész kalapot foltozza oda neki valami szakvarró tüvel.

A foltozás csakugyan megtörtént. Mindenki dicsérte a csárdásné ügyességét s a boldog Siszhülver meglegedetten vett bucsut az egész társaságtól. Fogatott és hajtattott haza, megvigasztalni a türelmetlenül várakozó asszonyt.

— No édes Nácizkám, van e róka? — kérde a kocsidübörgésre elősiető házaspár.

— Van bizony, de mennyi!

— Hoztál-e belőlük?

— Ott hagytam valamennyit.

— Hát ez mi itt a vadászkabátod alatt? Mért tettél kalapot a nadrágodra?

— Kalapot? Csakugyan kalapot látsz ott?

— Azt hát.

— Thodd meg az azért van, mert khüszenteni akar thégedet, hogy nincs semmi baja.

Azóta közmondássá kezd válni Dudaszögön, hogy köszönti, mint Siszphülver Náczi nadrágja az aszszonyt.

Államférfi és fodrász

Államférfi: Mit? Maga engem egészen leakar kopasztani?

Fodrász: Óh kérem! Nem vagyok én Tisza Kálmán!

A HETEDIK NAGYHATALOMHOZ.

Hát már ti is mindannyian Antiszemiták vagytok hölgyeink? Segítitek diadalra Jutni legszentebb elveink?

Érzitek-e; hogy ti vagytok e földön A hetedik nagy hatalom? Küzdenetek sem kell, csak mondanotok, Hogy így, vagy úgy akarom!

S a világon mindent kívánságtok Szerént intéznek el,

Lehordják lábaitokhoz
A csillagokat, ha kell.

Avagy ha óhajtjátok, hogy Pusztuljon a sakter had,
Wahrmann lesz a legelső, ki Jeruzsalemig szalad.

Azért fogadjátok el tőlünk
Elytársi üdvözetünket,
Ti vagytok hivatva úgy is
Megédesíteni életünket!

A zsidóiskolából

Tanító: Mond meg nekem the Sámi jerek, mért nem volt kedves Jehova előtt Kain áldozata?

Tanítvány: Mert hitvány gabonát áldozott.

Tanító: Hogy érted te ezt?

Tanítvány: Nem ütötte meg egészen a méter mázsát.

BÁTORSÁG.

I ezig: Tátelebn az ot-ezán megtámadtak a jerekek.
Táteleben: Nű? és te feltél?

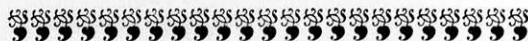
I ezig: Nem, mert jobban tudtam szaladni mint ők.

A Magdolna előadása alatt a népszínházban.

Mojst! Csodálom, hogy Rákosy a Magdolnájával mért nem pályázik a Karácsonyi Guidó gróf erénydíjára!?

— A r g u s . A küldemény bár nem kivétel nélkül, de mégis részben bevált. Kérjük a folytatásokat, mert ennyiből is már kiismerszik a tehetség. A lapot megindítottuk. A polemikus cikket azért nem használhattuk, mert azzal az illető lappal egy-átában nem foglalkozunk, nem akarván még a neve emlegetésével sem reklámot csinálni a számára. — D o n n a F u r i b u n d a . Bár kellemes így télen a bunda, még ha kissé furi is, de a donát már sehogyan se használhatjuk, ne hizelegjen azonban magának, mert korántsem azért, mintha mi volnánk gyengék, mi az ön donnáját találjuk gyengének. — A h á r o m l é p é s . Nem a harmadik, hanem az első lépést tartják legnehezebbnek, a ki már azután a második lépést is megtette, a harmadiknál még csak nem is gondolkozik. Mit tegyünk a kéziratával? Mi nem használhatjuk. — L a u d o n . Darabos, az ilyen dolgot kissé simábban kellene megírni. — F r e s k o . Beszéltünk az illető úrral, már el is végezte, néhány nap mulván körülményesen meg fogja írni az egészet magánlevélben. Az asztaltársaság fogadja baráti üdvözlésemet. K. O. B u d a p e s t Bővebb, magyarázatot kérünk, nem tudunk rajta eligazodni. — R a b b i m á j a . Régi elavult história, a kánt és khent anekdotája is, a melyet egyszerre két helyről is beklüdték hozzánk. — L a m p i o n . Azt hiszi, hogy ki lehet őket egykor egészen rostálni? Csalódik. Fog még mindig maradni bennök annyi delejtős, hogy a Füstölőnek még száz év mulván is lesz tárgya elég. Azt kérni, hogy van-e kivétel? Azt tartják, hogy nincs szabály kivétel nélkül. — N . V . A kért antiszemita nyomtatványokat megkültük. — S z e m e s . Versel gyengék; próbáljon apróbb adományokat írni, azok talán sikerülni fognak. — T ö b b k é z i r a t r ó l é s l e v é l r ó l j ö v ő s z á m u n k b a n .

Tisztelt közönség!

Midőn jövő fél évi egyforintos költségvésűnket van szerencsénk beterjesztetni, reméljük, hogy befogja mindenki látni, miszerint szűrő, vágó, karmoló és metsző fegyvereinknek jó karban fenntartására okvetlen szükség van. tekintve azon fontos körülményt, miszerint oly törvényjavaslatok és sakterműködések vannak kilátásba helyezve, a melyek, ha minden czirkumczió nélkül keresztül erőszakoltatnának a tisztelt házon, legalább is százszor egy forintig inná meg minden magyar ember a levét

Ki hát azzal az egy forinttal!

A ki beküdi, annak hálából valamennyi jordánját elfüstöljük.

Zöld Ördög.

A „Füstölő“ előfizetési ára

1885. év január 1-től

Egész évre 2 frt.

Fél évre 1 frt.

Az előfizetési pénzek mielőbbi beklüdsését kérjük, hogy a szétküldést pontosan eszközlessük már az első számmal.

Az előfizetési pénzek legczélyszerűbben postalutalvánnyal a „Füstölő“ kiadóhivatalába (Budapest, VIII, Eszterházy-utca 12. sz.) intézendők

Bartalits Imre kiadó.